

Villy Søvnald (SF):

Tak for debatten.

Som nogle har sagt, lå den tæt på B 32. Jeg skal derfor ikke gøre en lang afslutning ud af det. Jeg vil bare sige, jeg sådan set er meget enig med den sidste ordfører, der siger, at vi ikke løser det her ved at nedsætte et råd. Nej, det gør vi i sandhed ikke. Man kan sige, at den store forskel på det her og mange andre forslag er, at der følger penge med, og det er måske i virkeligheden den afgørende forskel.

Det er så også det, der i høj grad har været debatteret, nemlig om man kan lave formationer, hvor man krydser sig rundt om de kommunale råd og de amtskommunale råd osv. Vi gør det faktisk i nogle tilfælde inden for sociallovgivningen. Da vi lavede den ny § 115 i serviceloven, vedtog vi at støtte initiativer af frivillig art, nye aktiviteter, der lå i frivilligt regi, osv. Vi gør det vel ud fra den principielle holdning, at det private og offentlige ikke er hinandens modsætninger på det sociale område, som fru Tove Videbæk også meget smukt sagde, synes jeg, til sidst. De er hinandens forudsætning, de betinger hinanden. Vi har ikke brug for at lave skarpe adskillelser, vi har faktisk brug for alle, der gerne vil være med.

Når man taler med de frivillige organisationer, f.eks. Kirkens Korshær, Frelsens Hær, Mønstredagshjælpen, KFUM's sociale arbejde eller hvem der nu bedriver omsorg helt ude i yderste led, er deres melding, at de synes, de mangler penge til at forbedre deres tilbud. De vil f.eks. godt have en sygeplejefaglig hjælp tilknyttet den varmestue, de driver, fordi der er mange sår, der ikke bliver lægt, eller der er mange, der går rundt med nogle betydelige sundhedsproblemer.

Andre siger: Vi vil godt have knyttet et behandlingsstilbud til de tilbud, vi i øvrigt har, men vi har ikke råd til det. Lokale kommuner har heller ikke råd til det, og der er ikke meget, der tyder på, at det bliver sådan i de kommende år, tværtimod. Det lokale amt har heller ikke og har heller ingen udsigt til det. Vil det så ikke være spændende at sige til den organisation: I kan være med til at søge penge, der kan kvalificere det tilbud, I har. Hvis der f.eks. er et sted, der ikke har åbent i weekenderne, hvor behovet er stort, kunne det være, at det var et andet sted, hvor man havde behov for weekendåbninger og sådan noget. Det er jo det, vi vil med forslaget her.

Jeg synes, der er manglende forståelse for nødvendigheden af det meget fine samspil mellem det frivillige og det offentlige og for meget fokusering på, at de er hinandens modsætninger. Man kunne næsten udlede, når man havde hørt både Venstres og De Konservatives ordfører, at her syntes man, friheden gik for vidt. Et er frihed i styret form, noget andet er, hvis det ligefrem udvikler sig til, at man selv kan sådan i frihedens navn. Sådan var det aldrig tænkt.

Jeg tror, at Venstre og Venstres støtteparti måske også har lidt brug for at diskutere, om friheden altid er det, man selv styrer ved at nedsætte råd, som man selv kan styre. Eller betyder friheden også, at det udeomkring kan risikere at udvikle sig til noget, man ikke selv har formet? Er det nu så risikabelt, hvis det sker? Behøver man at være så bange for det i partier, der i øvrigt er tilhængere af frihed, at socialister er nødt til at belære dem om frihedens muligheder? Det synes jeg er lidt modsætningsfyldt, men det kan man formentlig få nogle studiekredse til at gå med sommeren over.

Jeg synes, det er lidt ærgerligt, at man ikke tør slippe det fri overhovedet, at det hele skal holdes så fast, som meldingerne i dag er fra Venstre og De Konservative.

Så skal jeg sige til fru Pia Kristensen, der igen fuldstændig uden forbehold udtrykte Dansk Folkepartis tilfredshed med den nuværende regering: Hvad sker der, når det ikke alene går op for Dansk Folkeparti, men vel først og fremmest for Dansk Folkepartis vælgere, at det, man er udsat for på det her punkt, er det største optiske bedrag nogen sinde i danmarkshistorien?

Kl. 14.15

Jeg tror, det går op for Dansk Folkepartis vælgere meget hurtigt og måske også i Dansk Folkepartis gruppe på et tidspunkt. Jeg vil som sagt gerne bidrage til Dansk Folkepartis opklaring med det småskrift, som Venstre udgav sidste år i april, der meget præcist viser, at ambitionsniveauet er skruet ned til en fjerdedel af, hvad det var under den forrige regering, hvor jeg i øvrigt personlig ikke syntes, at det var stort nok. Det tror jeg at man meget hurtigt vil komme til at erfare i Dansk Folkeparti, og så kan man jo godt blive ved med at gå rundt og udtrykke tilfredshed med regeringen i benovethed over, at man er kommet så tæt på magten, men jeg tror ikke, at benovetheden rundtomkring vil være ret stor. Jeg lover, jeg supplerer med materiale, så Dansk Folkeparti kan orientere sig i, hvad det er for en situation, man er endt i.